

Ill. — *Syn.* Se *Sämjas*. — 2) Hjelpa sig, taga sig fram. *B. sig med litet. Han har väl föga att leva af, men han vet ändå att b. sig.* — 3) Undkomma, undslippa, rädda sig. *Han var i en ganska stor fara, men han begick sig.* — 4) Så b. sig, att . . . , så laga, ställa till, att . . . *Han har så b-t sig, att han nu har en lön på 2000 R.dr.* — Ordet brukas sällan i den reflexiva formen.

BEGÄENDE, n. 4. Handlingen, då man begär. a) Göra sig skyldig till b. af ett brott, ett fel, en dumhet, &c.; b) Genom ett klokt b. har han förstått att bringa sig upp; c) Den heliga Natvarðens b. I bem. b) brukas ordet mindre ofta, och aldrig för verbets reflexiva form. — *Syn.* a) Bedrifvande, Föröfvande. — b) Bedrifvande, Beteende, Tillställande. — c) Anammande, Undfående.

BEGÄFNING, f. 2. 1) Handlingen, då man begåfvar. — 2) Gåfva.

BEGÅFVA, v. a. 1. 1) Gifva en person något som gåfva. Brukas blott om betydligare gåfvor och i högtidlig stil, samt åtföljes nästan alltid af prep. med. *Han b-de henne med lägheten Grönvik. Han har en riktig vurm att vilja b. alla människor.* — *Syn.* Se *Gifva*. — 2) (fig.) Utrusta med egenskaper. *Gud har b-t honom med utmärkte själsförmögenheter, med en berg-helsa. Naturen har b-t honom med en stark kropp.* — *Syn.* Utrusta.

BEGÅFVAD, a. 2. (fig.) Utrustad med stora, andeliga eller kroppsliga egenskaper (isynnerhet det förra). *En högt b. man. En rikt b. natur. En så b. ande finner man sällan.* — *Syn.* Rikt utrustad.

BEGÅFVANDE, n. 4. Handlingen, då man begåfvar.

BEGÄNGELSE, f. 3. 1) (föga brukl.) Firande. — 2) (bibl.) Se *Likbegängelse*.

BEGÄR, n. 5. 1) Stark åtrå att komma i besittning eller åtnjutande af något, det man anser för godt. Konstrueras, i fråga om besittning och innehafvande, vanligtvis med prep. till, men, i fråga om kroppsligt eller andligt åtnjutande, oftast med prep. med. *Känna, hysa, hafva, nära, väcka b. Jag känner starkt b. efter ostron, öl. B. till nästans gods. Han har af sitt starka b. till penningar låtit förleda sig till försnittning. B. till kunskaper. Känna b. efter föda, efter mat, efter dricka, efter badning. Den sjuke känner b. efter andlig tröst. Sällskaper väckte snart hos honom b. efter njutningar.* — *Syn.* Åtrå, Åstundan, Trängtan, Längtan (efter); Håg, Lust, Bøjelse (för); Passion, Lidelse. — 2) Köttslig lusta. Ofta i förbindelse med adjektiverna *köttslig, sinlig*, och nästan alltid i plur. *Det köttsliga, sinliga b-et är mångens förderf. Lyssna ej till de sinliga b-ens lockelser. Styra, lyda sina b. Låt ej b-en locka dig.* — *Syn.* Lusta, Begärelse. — 3) Lägsta budet i vissa kortspel (såsom Boston, Wira, m. fl.), hvarvid man utfäster sig att göra fem spel.

BEGÄRA, v. a. 2. 1) Hysa begär till, efter. Brukas i denna bem. nästan endast i biblisk stil, uti budet: *Du skall icke b. din nästas hustru, ej heller hans tjenare, etc. Magen b-är mat.* — 2) Yttra sin önskan att af någon erhålla något. *Jag b-är hjälp af er. B. lof af någon att göra något. Han b-är att få se mig. Han b-är att få mitt porträtt. Jag b-är blott, att ni täcktes höra mig.* — *B. till hustru, fria till.* — *Syn.* Anhålla om, Bedja om, Bedas, Utbedja sig.

— 3) Fordra. *Handelsmannen b-är så och så mycket för sin vara. Huru mycket b-är ni för alnen? Skräddaren b-är 10 R.dr i arbetslön för rocken. Huru mycket b-r ni i dagspenning? B. igen, tillbaka, åter sina penningar. På ett värdshus b. fram (in, upp, ned) mat, o. s. v., tillsåga om erhållande deraf emot betalning. B. ut det återstående af sin lön.* — *Syn.* Se *Fordra*.

BEGÄRAN, f. sing. indef. Yttrande af önskan att erhålla något. *Min b. är, att ni ville hedra mig med ett besök. Framställa b. om hjälp, om understöd. Jag gjorde det på hans enständiga b. På b. af herr N. Med b., att . . .* — *Syn.* Anhållan, Anmodan, Ansökan, Bön.

BEGÄRDNING, bi'järning, f. 2. Smal kappa (vidsydd remsa till prydnad) i kanten af en fruntimmersklädning. [Begärning, Bigärding.]

BEGÄRELSE, f. 3. 1) Begär (bem. 1). Brukas endast om sinliga föremål. *Hafvi b. till sin nästas egendom. Känna b. efter mat. När b-n hafver aflat, föder hon synden. Vara slaf af sina b-er.* — *Syn.* Se *Begär*. — 2) (i plur. Köttslig lusta.

BEGÄRSEFÖRMÅGA, f. 1. (fil.) Själens förmåga att eftersträfvä eller afsky.

BEGÄRLIG, a. 2. (föga brukl.) Se *Begärlig*, 2.

BEGÄRLIG, a. 2. 1) (om sak) Som mycket begäres, efterfrågas, eftersökes. Säges isynnerhet om handelsvaror, mat och dricksvaror. *Denna vara är ganska b. Geléet och punschen voro isynnerhet b-a.* — *Syn.* Eftersökt, Efterfrågad, Omtyckt. — 2) (om person) Som har begär till, efter. *B. efter ära, beröm, utmärkelse, penningar.* — *Syn.* Lysten, Fiken, Snål, Girig. — 3) Som uttrycker begär. *Se med b-t öga, höra med b-a öron. Kasta b-a blickar på något. B-a ögonkast, o. s. v.* — *Syn.* Lysten, Fiken, Snål.

BEGÄRLIGHET, f. 3. 1) (om handels-, mat- och dricksvaror) Egenskapen att vara begärlig, eftersökt. *En varas b. Punschens b. var så stor, att hvar enda droppe strök åt.* — 2) (om människor och boskapskreatur) Känsla af välbehag vid förtärandet af födoämnen. *Potatis ätes med b. af alla människor. Rotkål förtäres med mycken b. af boskopen.* — *Syn.* Appetit, Smak.

BEGÄRLIGT, adv. På ett begärligt sätt, med begär, med begärlighet.

BEHACKA, v. a. 1. (föga brukl.) Hacka rundt omkring, på alla kanter, öfverallt; tätt hacka.

BEHAG, n. 5. 1) (i singularis) Känsla af nöje, af tillfredsställelse med person, sak eller förhållande. *Denne är min käre Son, i hvilken jag hafver ett godt b. Finna b. i ens umgänge, sällskaper, i landlefnad, läsning, musik.* Adverbialt säges: *Till b., till nöjes, t. ex.: Göra någon till b. Henne till b., skall jag göra det, för att göra henne ett nöje, &c. Ett sådant uppförande är icke i mitt b., i mitt tycke.* — *Har någon gång plur., t. ex.: Det medför rätt många b. att bo i staden.* — *Syn.* Nöje, Tycke, Smak, Tillfredsställelse, Förnöjelse, Glädje, Välbehag. — 2) (i sing.) Godtycke, vilja. *Om så är ert b., skall jag gå dit. Det står i hans b. att deröfver förfoga. Det står i ditt b. att säga ja eller nej. Lemna, ställa något i ens b.* Adverbialt säges: *Efter b., t. ex.: Gör efter ert b., efter b., huru ni vill. I den delen gör jag efter mitt eget b.* — *Syn.* Godtycke, Godtfinnande, Vilja, Skön. — 3) Hvad som behagar: a) (i sing.) Egenskap (hos personer, litterära eller konst-äster), be-